

L. LIF^o 128 Emigrationsen.År 1824 22/2 Föddes Håkan Samuelsen
i Høveløys kl: 9 Vidland.Föräldrarna vor: Pederen Samuel
Håkanson och Britta Andersd. Haas
systrar vor följande:

Jonas J. 30/9 1814

Anders " 13/5 1817

Catharina " 1/6 1819

Peter " 13/4 1821

Anna " 22/1 1830. Vid några år senare.

Christina " 10/7 1822

Anna " 13/9 1835.

Denne Håkan Samuelsen är nu
till min vän. I mina gåmmar
har jag tittat följande lit." Afstedsang til Vidland Station den
18 Maj 1869. (Diktad af Håkan Samuelsen.)

LUF 128

29/3-66

L.U.F. 128

ve! Med upprödd sinne och fridfullt mod
Er till ett minne som varann god
En enkel visa jag lemnar vill

Och den som ursäkt för mina fel.

² Mitt namn och rykte är många känt
Bland de förtryckte det varit nämnt
Bland kastarens föraktas jag
Men bland de fria är alltid glad

³ Min barndom liksom min ungdoms
Min man den med sina flydd är
I fosterlandet tillryggat gått.

I mot och mardag jag ofta stått.

⁴ Min sanna man den och aldrens där
De andra orter så ännar jag
Att pröva lyckan i fjärran land
Mitt öde står i Herrens hand

⁵ Mitt allt jag lemnar i Herrens hand

L. U. F. 128

För han är med mig i alla dagar
Och Gud min resa gör lyckosam
Jag väntar med glädje en önskad hämn
Med flit och allvar och Gud som vill
Förläna böda och tvång derhelt
Med hoppfullt öga och idig hand
Jag fastar fastet i Jeannas land
Jag vill ej glömma min Gud i bön
För frägen mörda ger härlig bön
Ett tungt arbete uti mitt kall
För allt af Herren välsignas skall
Jag skils från mina och från mitt hem
Men ej från Gud i himmelen
Jag städs hämn i hjertat bär
Alla sorger min lifsflykt är.
Min makt också är Herren som
Jag lemnar hemman och vill ej gå

L. U. F. 128

Att med Guds luständ berede den
En kättel framtid åt mig och den

¹⁰ Gud gif den dagen må dagas fort
Da vi kvarandra på okänd ort
Fä se med glädje och kärlek stor
Vi prisar den som i hjärtan bor.

"Jag gör mig redo att resa fort
Fram släkt och vännar på okänd ort
Middagen vandras fram vestan fjärr
Min broder buder Farväl Farväl.

¹² Af dig Katarina min syster kär
Mitt bästa afsked jag nu frambrar
Bautagets signal mig kallar här
Katarina Lindahl Farväl Farväl.

¹³ Jag får ej dröja min skuld är kort
Jag måste gå ifrån eder bort
Jag får ej stanna jag blygs med skat

L.U.F. 128

Min syster Anna Farväl Farväl.

14 Från barn och maka jag afsked tar
Men gläds mig åt de andra och
Hög ej försaka bevar oss väl
Min Gulda maka Farväl Farväl.

15 Det är en smärtsam stund ändå
Att skiljas från sin starkare
Med hvitböd barnby och matlös gjäl
Min lille Magni Farväl Farväl.

16 I Sverres händer bad barn och vän
Jag aukofallen bad mig och den
Så blif nu hemma och må så väl
Min lille Emma Farväl Farväl.

17 Med två små barn som ombrung mig
Vi måste bort ifrån eder gå
Af slägt och vänner nu på en gång
Min björda afsked med slutad sång

L. L. F. 128

- 18 Tre barn vid graben gratul' har
Och sagt på bönen till Her och Far
Men ingen smärta gått så i grund
Uti mitt hjärta som denna stund
- 19 Jag säger barnen som skiljer sig
Från juldisk lada men blott en tid
In skulafaden kan skriva kan
Att vi med glädje få se hwara en
- 20 Gå blei nu hemma min vän i ro
Att Gud i bönen dig anförtra
I hvorn drömmen du slumra må
Men må du glömma men ej de små
- 21 Jag något bättre ej önska vet
En Gud och ro och trygghet
Och Herrens rikhet och kraft och Gud
Må hailla tungt anbring edra hus.
- 22 Min enkla visa jag slutar nu

L. L. F. 128

Med fast förtroende uppå min Gud
Och han som Israel bevarat har
han mig bevarat vart ut jag far.

²³ Håll Herren mitt på min sida stå
Så kan jag lungn emot målet gå
Han som bad vagnen lägga sig
Han tarer den af så skada mig.

²⁴ Den vi vill veta vem vi an gjort
Så är han redan från denna ort
Hitt namn är släkt af farfars namn
Och sammanhan min faders namn.

²⁵ Till slut så önskar jag en och hvar
Guds milda nåd och hans försvar
Hamt ro och trynad med tvärman
Farväl mitt afskade Fosterland.
Slut!!!

L. U. F. 128

Följande dikt är utskriven av
Herman Samuelsson, på samma papper.

Från och Till.

1. Vårt lif är ju ett från och till
från början och till slut.
Det rör sig jämt och aldrig still.
Förvån det locknar ut.
2. Från ryggen här det här till graf
och det ibland så fort.
Som när en blåsknapp brytes af,
föru viken flyttat bort.
3. Från fröjd och lek till sorg och gråt
det är ju lifens lott,
och samma lott oss följt af,
än när gråt här vi fött.
4. Från barnoms tidens giva vi,

L.U.F. 128

och sälla menlighet.

På obekvämlig vägen går,
till kamp och lustering hel.5 Från möden går det in till hus,
på natten följer dag.Ej blott utom oss e väl hus,
men och inom väl jag.6 Från möden bör det gå till hus
alltid i tankens stad.Hur ofta föll dock den till grus,
hvar man lyggt upp så glad.7 Från nattes på till dagens tid
hvar morgon upp vi stå.Från mödens steg till hvilans frid,
vi varje afton gå.8 Från sorgens vägar vi till kraft
i våra unga år.

ACC. N:R M. 16995:10.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

LUF. 128

Men när vi är här en middag haft.
att motbäst led det går.

LUF. 128

Följande versen är skrivne av min
svärmor Ingrid Mogens, född Gustafsson.
Hon kan godt i Volande Kockboje.
Hon är systerdatter till Joens näm-
de Stellan Samuelsen.

Deessa versen skrev hon när hon
äkte till Kungälv 18 Juni 1895.

Färdat!

Föräldrar, systrar, bröder, jag nu lev.
Kanske vi här, ej mera se varandra.
Dock vet jag att Gud Fader som alles
högsta är.

Han vet om vi mot patte makt
vandra

Om vi är med på vegen, som Jesus

L.U.F. 138

haver sagt, är smal, men följ honom
der vi få hjälp.

Ja, må vi också bedja, Till Gud som
många beger.

Ast uppå! Rörst sig
Hän emot Himlen ila.

Ack Er, min kära Fader och se
min lyce när jag ber.

Församma ej den ägra nådaktiga.

O, vänd Er till Jesus.

Loen köpt oss med sitt Blod.

Ty, det ger frid, i hjertet, och i hemmet.

I mine systrar kär. Min loen också
till Er, är den.

Ast öfvergifva världens lömme nöja.

L. U. F. 128

Ty Gud vill ike hafva ett delat
lycka. Nej -

Men gen En helt af Jesus, Jean den-
na dag, och börja

och att vi sen fick motas i
Shuleas sälla land.

Och der med glädje, skrattanden
ater. O - att jag till er alla

får räcke der min hand

Ty Gud oss sen, björna skiljis
läter

L L F 128

Denne Ingrid Almgren f. Gustafsson,
hade 2 systrar som tidigare hade
emigrerat. Orsaken var att deras
far ville tvinga dem gifta sig mot
deras vilja. En syster tog sitt liv
av samma orsak.

Överstämde Ingrid tog en av systra-
na med sig efter ett besök i hem-
landet. Denna har emigrerat till
USA av en dotter till en av systrar-
na. Denne mor gifta sig med en
svenskamerikan, härstammande från
Västmanland. Han hette Ekblad.

Kontakten mellan systern i Sverige
och de 2 systrar i Paris (min syster
Ingrid Almgren återkom efter ett par år)
upphörde aldrig. Det kom blev, för

LUF 128

omå' nördurkar. Den ene systern avled
ogift ai 1957. Lyokarna i Havnge Lark
då arva gänska mycket yngre av
hemme. Kontaktten med systers dötterarna
teel nuu svämmor upphäls av yng.
Den ene systern med man har
svit har 2 gänger på - 60 talat.
Hon var 5 ai när modern gick bort.
De talade bara svenska både hemma
och med andra svenska födda. Deas
mor ville att de skulle kunna sitt
moder språk. När de började skolan
måste de helt lämnat svenska. Men
trots det så kunde hon svenska när
hon första gången gästade oss. Hon ai
över 50 ai. Det ai vi inte vi förline-
de svenska, det mest utomlandsbörda

L. U. F. 128

man kan tänka sig. När vi frågade
för henne att dessa uttryck hon an-
vände numera inte talas i Sverige.
Vad hennes återkomst till Amerika
berättade hon för sin syster, vilken
bor i Red Wing, att smältningsaren
inte talar som hon och de andra
svenskfödda de talar. Hon svarade
sin syster: "De kan de inte tala svens-
ska." I flickornas hem hade det talats
mycket om Sverige. Men nu del om
fästgjorden, och de förälsade stugor-
na. De fästgjorden märkte hon inget
och de förälsade stugorna var heller inte
så många som hon tänkt.
Hon berättade att svenska flickor
har mycket lätt för att få platsen.

L. L. F. 128

Får de reda på att det är en svensk
är det oftast mer än nog.
1964 hade vi besök av ett svenskt-
amerikanskt par. De var grannar
med släktingen i Red Wing. Han
tyckte så av när han var här. Vid
3 års ålder åkte han med sin förälder
par till Hotellerna och det var första
gången han var hemifrån. Han var gift
med en småländska, gäve kom han
från Södra Sandvika, Småland.
Dessa talade gammalsvenska. De berättade
hur de försökte hålla de gamla
svenska traditionerna vid liv. Till
julaftan de daga i grytan lat fisk,
mjölk och kaviar. pepparkakor bakas
alltid. De undrade mycket om vi

L.U.F. 128

fortfarande gilla jul som föreg.
De beundrar vårt glas och vår hemslöjd.
Det köptes massor med glas, som
bruket fick skicka på båt. De alla
underkastade himnduken, hittar inte
på vad det kostar ska vara som
presenter när de kommer hem igen.
Men att ge gåva ha med sig presenter
när de kommer till Sverige vet jag
väg om. Dessa vinstänkor gav mig
som present en nädduk på den var
tryckt en karta över Minnsöta.
Mitt omdöme om svenskamerikaner
är att de inte har samma fina smak
som vi, just när det gäller presenter.
Eller åt det rea snäppet.

Antennen Läraren
Q. J. M. 16995.
FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsforsk-
ning vid Lunds universitet

Postkåpen var det statens samman-
dömda, som jag var ingången
stämningen och klemmas backspår
till klemmas.

Jag skulle ha ett par och ett
fakten och jag jag seck på
om staten i statens backspår
att se till klemmas.

Originalposterna av och
posterna och klemmas till
posten och klemmas
| 18

Jag var och en i det och
Möte och klemmas i det
1895. Det var den staten och
som jag och den staten.
Den staten och klemmas
klemmas och klemmas
i det och den staten
staten och den staten